

Veranderen, lastig?

Soms loop je jaren met je ziel onder je arm. Je wilt en zoekt een oplossing. Geleidelijk aan daagt de oorzaak en daarmee de uitweg uit de malaise. Je raakt enthousiast en neemt je voor die stap te zetten. Maar dan?

Opeens bedenkt je dat dit toch wel lastig is. Je ervaart opnieuw beren op je weg. De eenvoud tijdens het eerdere inzicht lijkt als sneeuw voor de zon verdwenen. Wat nu? Was dat enthousiasme dan naïef, buiten elke realiteit? Nee, dit is een bekend verschijnsel. Dit is de bron van het oude patroon, er van uitgaan dat iets moeilijk is. Het lijkt wel of wij opgroeien in een wereld die ons het volgende voorhoudt: 'hoe groter de stap die je wilt zetten, des te moeilijker zal dit zijn.' En ook: 'hoe langer iets in ons verborgen heeft gezeten, des te lastigere zal het zijn dat tevoorschijn te halen en/of los te laten.' Ofwel, veranderingen zijn lastig; je kunt er maar beter niet aan beginnen.

Waar of niet waar, een ding is zeker: als je hier in gelooft, zul je ermee geconfronteerd worden. Maar wat dan wel? Ga eens terug naar dat enthousiasme tijdens het inzicht. Alles leek mogelijk op dat moment. Er waren geen belemmeringen. Je voelde je bevrijd en wist wat je wilde en zou gaan doen. Op zo'n moment denk je inderdaad nauwelijks, je voelt en je weet. Dit zijn kenmerken van je ware zelf. En inderdaad, dan is alles mogelijk. Neem dit een als uitgangspunt, als waarheid en kijk wat je daarmee bereikt.

Dat zal niet meevallen, zul je denken. Oh jé, daar heb je weer dat bekende oude wereldbeeld. Dat valt dus wél mee!
Geluk ermee!